

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

nus conqueuit. Imperator inde proxima aestate, ducente Friderico de Arnsberg, in Saxoniam descendit: ibique episcopis ab eius se communione retrahentibus, transiit in Germaniam Franciam, nec ibi cunctis aequè gratus. Tum verò terra mirabilius intremuit, ut se quisque de sua correctione putaret admonitum. Mense Iunio in diocesi Treuerensi glacies tantæ magnitudinis decidit, ut aedificia subrueret. In Halberstadeni autem grando decidit illo impetu, ut decem villarum non modo fruges, sed etiam pecora peremisset. Saxones igitur componendæ paci intenti hoc agebant, ut Imperatoris milites nusquam grassandi locum inuenirent. Quin et in Thuringia oppressos plurimos ex his eò necessitatis perpulerunt, ut incursionibus temperarent. Apostolicis autem literis roborati, suis ecclesijs viduatis, de pastorebus prouiderint.

CAPVT XLI.

Annus erat vicesimus primus post mille centum, cum Monasterienses in Westphalia episcopo suo graues, ipsum eò perpulerunt, ut querimoniam Saxonie principibus super illis deponere cogeretur. Erat verò tanta iniuria, ut dissimulandum non putarent. Nam Luderus dux Saxonie, magna vi armorum contrahens, duxit in eos: magnisque malis perdomitos coegit episcopum eiectum recipere, & de iniurijs satisfacere. Sed cum iam oppugnarentur, quadam casella coeperunt igne conflagrare, latiusque coepit incendium dominari, & usque ad ecclesiam primam processit, quam cum ceteris aedificijs consumpsit. Ferebant ciues hoc incendiū diuino factum nutu, & Burchardi, qui ante Henricū ecclesia praerat, & in legatione Imperatoris apud Constantinopolim defecit, oblatio de iniquitate, ut ferebant, acervata.

ad ecclesiæ instructionē Deo non placuisset. idēd concre-
matam esse ecclesiā. Tum tanta fidelium fuit facta ad
instaurandū oblatio, vt nullum perindē sentiret ecclesiā
detrimentū. Auditur indē rumor, Burdinum, qui in Su-
trio infaustū præferebat pontificatum, capta à militibus
pontificis arce, captū & ipsum, & à Calixto ad peragen-
dā perpetuū pœnitentiā detrusum in monasteriū. Inter-
eā Imperator, quia summā rebellionis Mogūtinis impu-
tabat, statuit se de vrbe illa vindicare: Intercludit ad-
itum, nè quid vel inueheretur, vel eueheretur, ademptis
vbiq; nauigijs: Indē ex vniuerso regno iubet milites ad
eius obsidionē vrbis cōuenire. Albertus intereā archiepi-
scopus, qui tū in Saxonia agebat, vir eloquio clarus, le-
gationis præfulgens dignitate, principes suasionibus, pō-
tifices legationis Romanæ officio, in causam suā inclina-
uit, vt statū vrbis Moguntinæ, primæ in Germania sedis,
cōmiserarentur: causam eius esse penē omnium, q̃ pro
obedientia sedis apostolicæ pateretur: arma omniū au-
xiliaria sunt promissa. Imperator interim in Elsatia, ar-
chiepiscopus in Saxonia vires cōparant: in vnam vtriq;
respiciunt urbem: ille oppugnandā, & iste tutandā. Mu-
nent vtriq; Moguntiā: fulgēt signa castris: Solus in me-
dio Rhenus, & ille quidem, nauibus multis antē ad hoc
cōparatis, promptus Saxonibus ad transitum. Sed erant
vtriq; in castris viri prudentes, qui parcendum labori,
sanguinique ducerent: qui interposita publica fide, in
vtranque ripam, vltro citroq; demigrant, multa vol-
uentes, variē causas tractantes. Demum in id flexus est
rex, vt causam omnem sacerdotij & regni duodecim
primates vtrinque nominati in diem & locū pertracta-
rent. Placuit locus Herbipolis: tempus festa diui Mi-
chaelis: Placito vtrinque per solitas solēnitates firmato,
dis-

discessere exercitus in sua quisque. Ad diem verò praefinitum venerat Imperator: magna stipatus manu vrbe est ingressus: Venerant deinde cum archiepiscopo Saxonum principes, non minori multitudine: & donec interponeretur publica per expressum fides, mille ab eo loco passibus commanebant: Iam securiores facti, propinquabant vrbi: Et quoniam tantam vtriusq; exercitus multitudinem vrbs vna, etiam de maximis, capere non poterat, extra portas Saxones tetenderunt: Per singulos verò dies conuenerunt, qui rebus agendis fuerant praefiniti: & octo tandem per dies rebus omnibus resolutis, in eam formam conuenerunt: Primum, vt regalia vel fiscalia regijs, ecclesiastica ecclesijs, praeda depredatis, hereditates iustis heredibus puenirent: omniq; persona, vel conditioni, iustitia cuiq; sua responderet: Pradones, furesq; edictis Imperatorijs ejciendos, siue legibus antiquitus constitutis coercendos, vnanimi consensu firmatum est: & quicquid scandali vel perturbationis vsquequaque per regna Germania, inimici superseminario succreuerat, omnimodè eradicari est decretum. De verbo autem excommunicationis, vnde scandala penè cuncta prouenerant, nihil est diffinitum: Tamen ad apostolici culminis audientiam vnanimiter est delatum, denominatis in praesenti oratoribus, qui haec omnia Romam perferrent: quatenus indicto per auctoritatem apostolicam generali concilio, quaecunque humano non possent, Spiritu sancti iudicio terminarentur. His ita reuerenter pro honestate simul & vtilitate regni dispositis, missi sunt in Urbem, Otto Bambergensis episcopus, dux Henricus, comes Berengarius, qui haec omnia Noricis principibus, hoc est, Bauaris atq; Australibus, qui tum fortè alijs reipublicae causis occupati non aderant,

apud
ratij
prox
suo
esse p
clesi
git.
seran
Suen
qui in
tieba
temp
ctum
perat
instat
pace

R
cum
tres,
comp
iūm
proxi
mani
leui d
torem
tum,
eā Ge
cerat
ret a
certic

apud

apud Ratissponam congregatis, intimarent: quos ad hæc ratificanda non repugnantes inuenerunt. Vacabat anno proximo sedes Herbipolensis: & Imperator de more suo nobilem adolescentem, qui necdum per ætatem præesse poterat ecclesiæ, introduxit. Capitulum autem ecclesiæ virum grauem, eiusdem ecclesiæ canonicum elegit. Inde orta iterum diuisione, qui contra regem senserant, vrbe excedebant. Commouit ea res Fridericum Sueniæ ducem, & Conradum eius fratrem vehementer: qui in ea causa ab Imperatore, licet cognato suo, dissentiebant: De proximo autem per opportunitatem loci ac temporis, cum archiepiscopo Moguntino loquuti, electum canonicè faciunt episcopum consecrari, contra Imperatoris voluntatem: & nè reluctaretur, vehementer instantia temporis effecit, quòd de proximo de generali pace esset agendum.

CAPVT XLII.

Redièrant ex vrbe Roma, qui missi fuerant oratores, episcopus Spirensis & Fuldensis abbas: cum quibus venerant apostolica sedis legati cardinales tres, quorum princeps Ostiensis, cum duobus adiunctis, componendarum rerum gratia inter regnum sacerdotumque. Generalis conuentus indictus est Herbipoli ad proximam diui Petri diem. Conuenerant ex omni Germania principes, nobiles, pontifices, abbates, cum non leui detrimento Franciæ Germanicæ. Sed vbi Imperatorem non affuturum, vtpotè iam rebus alijs implicitum, erat certissimū, digressi sunt in sua quisque. Inter eà Gebehardus iuuenis, quem Imperator ecclesiæ præfecerat, cum vrbicos sibi conciliasset, compertumq; haberet aduersarium non indè longè cum auxilijs manere, certior de omni eius comitiua, vrbe eduxit, & imparatis ingru-